

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Εθνική
Λυρική
Σκηνή

Greek
National
Opera

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΡΤΕΙΑ ΤΟΥ ΥΠ.ΠΟ.

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΡΙΑΔΗΣ

ΓΑΛΑΤΕΙΑ

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης
Διεύθυνση Ορχήστρας Βλαδίμηρος Συμεωνίδης

Χορωδία της Όπερας της Φιλιππούπολης
Διδασκαλία χορωδίας Dragomir Yossifov
Παιδική-Νεανική Χορωδία ΣΦΜΘ
Διδασκαλία χορωδίας Σοφία Γιολδάση

Συμμετέχουν

Γαλάτεια Μαίρη-Έλεν Νέζη
Πυγμαλίων Γιάννης Χριστόπουλος
Ρέννος Διονύσης Σούρμπης
Μενάλας Μάνος Κοκκώνης
Γέρος υπηρέτης
Κωνσταντίνος Κατσάρας

Πρόγραμμα

Αίμιλιος Ριάδης (1880-1935)
Γαλάτεια (όπερα κοντσερτάντε)

Λιμπρέτο
Pierre - Charles Jablonski

Ενορχήστρωση Α' & Γ' πράξης/
επιμέλεια έκδοσης
Βλαδίμηρος Συμεωνίδης

Α' παγκόσμια εκτέλεση

17

ΜΑΪΟΥ
2024

ΩΡΑ 21:00

Αίθουσα Φίλων Μουσικής
Μέγαρο Μουσικής
Θεσσαλονίκης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΣΟΦΙΑ
ΣΑΛΟΝΙΚΗ ΓΕΝΝΑ ΡΑΓΙΕΤΕΜΟΝ
СОЛЮН-СОФИЯ
ΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΣΟΦΙΑ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθύντης Κ.Ο.Θ. Σίμος Παπάνας
Αν. Διοικητική Διευθύντρια Χρυσή Γκαρίπη

**ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ
(Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.**

Πρόεδρος Στάθης Γεωργιάδης
Αντιπρόεδρος Αντώνιος Κωνσταντινίδης
Μέλη Παναγιώτης Διαμαντής, Σωτηρία Γκιουλέκα,
Μαριλένα Λακοπούλου

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Γραμματέα Μαρία Νιμπίη Λοιγιστήριο Μανώλης Αδάμος
Ταμίας Έλενα Παράσχου Φροντιστής Πέτρος Πάντης
Υπεύθυνος Marketing & Επικοινωνίας Νίκος Κυριακού
Υπεύθυνος Υλοποίησης Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού
Φίλιππος Χατζηρόιμου Φροντιστής Γιώργος Νιμπίης
Συνεργάτες Διεύθυνσης Μίνα Παπακωνσταντίνου
Μουσική βιβλιοθήκη-αρχείο Θεοδώρα Καραμανλίδου
Λογιστήριο Έφη Τερζή Γραμματεία Όλγα Αϊλαρούδη
Κλητήρας Νικηφόρος Κάκογλου
Λογιστήριο Κατερίνα Νούλιου

ΕΞΟΤΕΡΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Εκπαιδευτικά προγράμματα &
κοινωνικές δράσεις Γεωργία Καραντώνη
Συνεργάτες υλοποίησης καλλιτεχνικού
προγραμματισμού Αγγελική Κουρουκλίδου

Επιμέλεια εντύπου Νίκος Κυριακού
Γραφιστική επιμέλεια, εκκονογράφηση Χρυσοκοίτης Γεώργιος
Εκτύπωση εντύπου SKG Press

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος
Ευγενία Αλεξανδροπούλου-Αιγυπτιάδου
Αντιπρόεδρος Θεοφάνης Ουγγρινός
Γενική Γραμματέας
Δήμητρα Καρυσφύλλη-Κωνσταντινίδη
Τομίας Εμμανουήλ Ασπασίδης
Μέλη Βασίλειος Γάγκας,
Λένα Κουλούρη-Τορνιβούκα, Μιχαήλ Κούτσικας,
Παρασκευή Κουρτίδου. Αμαλία Τσαμπαζή,
Κυριακός Χαμουζάς

Καλλιτεχνικός Διευθυντής Χρίστος Γαλιλαΐας
Αναπληρώσα τον Γενικό Διευθυντή /
Οικονομική-Διοικητική Διευθύντρια
Μηλίτσα Χασάπη
Τεχνικός Διευθυντής Απόστολος Ανδριάς
Διευθυντής Marketing
Πρόδρομος Μοναστηριδής

Υποδιευθυντής Προγραμματισμού
& Παραγωγής Παναγιώτης Κουντουρής
Προισταμένη Τμ. Οργάνωσης
& Εκτέλεσης Παραγωγής Μαρία Ροδοκαλάκη
Stage Manager Κάλια Κεραμίδης
Υπεύθυνος Ήχου Τριαντάφυλλος Ζαχαριάδης
Υπεύθυνος Φωτισμού Άγγελος Τενεκτζής
Αυτοματισμοί Σκηνής Εμμανουήλ Τράγιας
Φροντιστής Σκηνής 1α Τοχομελιτζέ
Τεχνικοί Γενικών Καθηκόντων Μάρκος Προκοπίου,
Ντάβιντ Προκοπίου, Νεκτάριος Μαστρογιαννίτης
Γραφείο Χώρων Κοινού Ελένη Καραμολέγκου

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Γιώργος Κουμεντάκης

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος
Χαρίτων Σταυρούπολος
Αντιπρόεδρος
Δημήτρης Δημητριάδης
Γραμματέας
Ελένη Σκάρκου
Μέλος
Μαρίνα Μαρτίνου
Μέλος
Μιχαήλ Κολοκοτρώνης

Διοικητική και Οικονομική
Διευθύντρια Νάνου Δημάκου

ΓΑΛΑΤΕΙΑ

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΡΙΑΔΗΣ

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης
Διεύθυνση Ορχήστρας Βλαδίμηρος Συμεωνίδης

Χορωδία της Όπερας της Φιλιππούπολης
Διδασκαλία χορωδίας Dragomir Yossifov
Παιδική-Νεανική Χορωδία ΣΦΜΘ
Διδασκαλία χορωδίας Σοφία Γιολδάση

Συμμετέχουν

Γαλατεία Μαίρη-Έλεν Νέζη
Πυγμαλίων Γιάννης Χριστόπουλος
Ρέννος Διονύσης Σούρμπης
Μενάλκας Μάνος Κοκκώνης
Γέρος υπηρέτης Κωνσταντίνος Κατσάρας

17 ΜΑΪΟΥ 2024
ΩΡΑ 21:00

Αίθουσα Φίλων Μουσικής
Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης

Α' παγκόσμια εκτέλεση

Πρόγραμμα

Αιμίλιος Ριάδης (1880-1935)
Γαλάτεια (όπερα κοντσερτάντε) (Α' παγκόσμια εκτέλεση)
Λιμπρέτο Pierre - Charles Jablonski

Αποκατάσταση χειρογράφου/Ολοκλήρωση ενορχήστρωσης/
Επιμέλεια Βλαδίμηρος Συμεωνίδης
Βοηθός επιμελητής Χρίστος Ντόβας
Ερευνητική ομάδα Βλαδίμηρος Συμεωνίδης,
Χρίστος Ντόβας, Κωνσταντίνος Λυκουριώτης,
Αλέξανδρος Ευκλείδης, Μιρέλα Σιμωτά, Θοδωρής Κίτσος
Μετάφραση ποιητικού κειμένου Μιρέλα Σιμωτά

Συμπαράγωγή
Κ.Ο.Θ. - Ε.Λ.Σ. - Ο.Μ.Μ.Θ.

Με τη χρηματοδότηση του Υπουργείου Πολιτισμού της Ελλάδας, στο πλαίσιο
του προγράμματος, Θεσσαλονίκη-Σόφια Βαλκανική Γέφυρα Πολιτισμού

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΑΞΕΝΙΑΣ

ΧΟΡΗΓΟΣ ΑΕΡΟΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

Ο συνθέτης Αιμίλιος Ριάδης και η Γαλάτεια

Βιογραφικά στοιχεία

Ο συνθέτης Αιμίλιος Ριάδης, γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη το 1880. Σπούδασε μουσική με τον συνθέτη και μαθητή του Wagner Δάλλα στη Θεσσαλονίκη, στην Μουσική Ακαδημία του Μονάχου με τον F. Mottl και στο Παρίσι κοντά στον M. Ravel.

Εισερχόμενος στον κύκλο του Ravel γνωρίστηκε και συνδέθηκε με σημαντικούς συνθέτες όπως ο C. Debussy, ο F. Schmitt κ.α. οι οποίοι εκφράζονταν κολακευτικά για τον Έλληνα συνθέτη και τα έργα του.

Ο Ριάδης επέστρεψε στην Ελλάδα μετά το ξέσπασμα του Α' παγκοσμίου πολέμου το 1914 και διορίστηκε στο Κρατικό Ωδείο. Πέθανε στην Θεσσαλονίκη το 1935.

Σε ό,τι αφορά το συνθετικό του έργο, ο Ριάδης συνέθεσε -μεταξύ άλλων- έναν μεγάλο αριθμό τραγουδιών για φωνή και πιάνο («ο Σούμπερτ της Ελλάδος» κατά τον M. Καλομοίρη), έργα μουσικής δωματίου, σκηνική μουσική, έργα για πιάνο καθώς και έργα για χορωδία.

Στα έργα του φαίνεται η πρόθεση του συνθέτη να εκφραστεί στο αισθητικό πλαίσιο της «εθνικής σχολής» διατηρώντας όμως την λεπτότητα και τα χαρακτηριστικά της γαλλικής αισθητικής, αλλά και ενός προσωπικού ύψους.

Η ιδιομορφία του χαρακτήρα του σε συνδυασμό με μια έμφυτη τελειομανία (ή και ανασφάλεια κατά άλλους), είχε ως συνέπεια τις συνεχείς διορθώσεις και αναθεωρήσεις των έργων του από τον ίδιο, σε τέτοιο βαθμό, ώστε η έρευνα στο αρχείο του συνθέτη να καθίσταται πολύ προβληματική.

Η όπερα Γαλάτεια

GALATEIA,
EMILE RIADIS.
PARIS 1912.

Ο Αιμίλιος Ριάδης ολοκλήρωσε τη σύνθεση της όπερας *Γαλάτεια* στις 21 Νοεμβρίου του 1912 στο Παρίσι. Για το λιμπρέτο συνεργάστηκε με τον Pierre-Charles Jablonski, νεαρό τότε ποιητή και φοιτητή της Ιατρικής.

Όλα τα χειρόγραφα που αχετίζονται με την *Γαλάτεια* ανήκουν στο τμήμα του αρχείου Ριάδη που φυλάσσεται στη Μεγάλη Μουσική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος «Λίλιαν Βουδούρη», στο Μεγάρο Μουσικής Αθηνών. Ανάμεσα σε αυτά βρίσκεται ολόκληρη η όπερα σε συνεπτυγμένη μορφή (Particell-Spartito) και η παρτιτούρα ορχήστρας της δεύτερης πράξης και των 47 εισαγωγικών μέτρων της τρίτης. Η διανομή της ορχήστρας (τριπλά ξύλινα πνευστά, σαξόφωνο, πλήρη χάλκινα, δύο άρπες, τελέστα, τύμπανα, κρουστά και έγχορδα) σε συνδυασμό με το ενορχηστρωτικό ύψος, αντανακλούν το αισθητικό ιδεώδες των προοδευτικών τάσεων της γαλλικής μουσικής των αρχών του 20ου αιώνα, όπως αποτυπώνεται στα έργα για ορχήστρα των C. Debussy, M. Ravel και άλλων σημαντικών συνθετών της εποχής.

Η παρτιτούρα ορχήστρας της δεύτερης πράξης είναι καθαρογραμμένη, χωρίς ενδείξεις μεταγενέστερων αλλαγών, και αποτελεί μάλλον την εξάιρεση ανάμεσα στα χειρόγραφα των

υπόλοιπων έργων του συνθέτη, τα οποία στην πλειονότητά τους είναι εξαιρετικά δυσανάγνωστα λόγω των αλληπάλλων διορθώσεων που φέρουν. Για την πρώτη και το μεγαλύτερο μέρος της τρίτης πράξης δεν υπάρχει παρτιτούρα ορχήστρας.

Αν και δεν μπορεί να αποκλειστεί κατηγορηματικά η υπόθεση πως οι σελίδες αυτές χάθηκαν σε κάποια χρονική στιγμή, πιο πιθανή φαίνεται η εκδοχή πως ο Ριάδης άρχισε να εργάζεται στην ενορχήστρωση της *Γαλάτειας*, ξεκινώντας από τη δεύτερη πράξη και σταμάτησε μετά και την ολοκλήρωση της εισαγωγής της τρίτης πράξης. Η φαινομενικά «ανορθόδοξη» διαδικασία ίσως να εξηγείται μερικώς από το γεγονός πως η δεύτερη πράξη είναι η πιο απαιτητική από τις τρεις, αφενός λόγω της έντασης της δραματικής πλοκής, αφετέρου λόγω της πυκνότητας της μουσικής υφής. Οι λόγοι της διακοπής της διαδικασίας ενορχήστρωσης θα μπορούσαν να αναζητηθούν είτε στην αλλαγή δεδομένων σε σχέση με μια πιθανή παρουσίαση της όπερας στο Παρίσι, είτε σε μια επείγουσα παραγγελία άλλου έργου, είτε σε διάφορα άλλα προσωπικά θέματα του συνθέτη. Σε κάθε περίπτωση τίποτε από τα παραπάνω δεν μπορεί να επιβεβαιωθεί. Επίσης, δεν υπάρχει κάποια απόδειξη πως η *Γαλάτεια* παρουσιάστηκε ποτέ στο Παρίσι.

Ο Ριάδης εγκατέλειψε το Παρίσι μετά το ξέσπασμα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου το 1914 (ή το 1915) και επέστρεψε στη Θεσσαλονίκη. Ομοίως, δεν υπάρχουν στοιχεία που να αποδεικνύουν πως ο συνθέτης σχεδίαζε την παρουσίαση της *Γαλάτειας* στην Ελλάδα. Οι συνθήκες που επικρατούσαν εκείνη την εποχή στην Ελλάδα και ειδικότερα στη Θεσσαλονίκη σε πολιτικοκοινωνικό, αλλά, και σε καλλιτεχνικό επίπεδο, δεν άφηναν πολλά περιθώρια για μεγαλόπνοους καλλιτεχνικούς σχεδιασμούς.

Επιπλέον, μια όπερα με γαλλικό κείμενο και ευρωπαϊκή μουσική αισθητική δεν συμβάδιζε με την τότε επικρατούσα απαίτηση για ελληνικότητα στη μουσική, αλλά ούτε και με τις καλλιτεχνικές ιδεολογικές επιδιώξεις του Ριάδη σχετικά με το μέλλον της μουσικής του παραγωγής, όπως αποτυπώνονται στην ιδιόχειρη σημείωσή του στο τέλος της πρώτης πράξης: «Αιμίλιος Ελευθεριάδης (sic) Μακεδών. Σεπτ. 1912 Παρίσι, με την ελπίδα να κόμω κάτι καλύτερο κι Ελληνικό αργότερα.» Μετά την εγκατάστασή του στην Ελλάδα, ο Ριάδης ακολούθησε συνειδητά τον δρόμο της Εθνικής Σχολής και δημιούργησε μια σειρά έργων με έντονες επιρροές από την ελληνική μουσική παράδοση και θεματολογία, πάντοτε, όμως, υπό το πρίσμα μιας προσωπικής, ιμπρεσιονιστικού συχνά προσανατολισμού, αισθητικής.

Βλαδίμηρος Συμεωνίδης

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Τζερμιά - Σακελλαροπούλου, Ισμήνη, «Ό,τι θυμάμαι από τη μαθητεία μου κοντά στον Αιμίλιο Ριάδη», Θεσσαλονίκη: Επιστημονική Επετηρίδα του Κέντρου Ιστορίας του Δήμου Θεσσαλονίκης, τ. 4 (Θεσσαλονίκη: Κέντρο Ιστορίας Θεσσαλονίκης, 1994).

Leotsakos, George, " Riadis [Eleftheriadis; Khu], Emilios", Grove Music Online.

Diamantopoulou-Cornejo, Dimitra, *Les mélodies pour une voix et piano d'Émile Riadis: aspects esthétiques entre les musiques française et grecque au début du XXe siècle* (Διαδακτορική Διατριβή, Université François Rabelais, 2001) [γαλλικά].

Το ποιητικό κείμενο της Γαλάτειας

Pierre-Charles Jablonski ένας ξεχασμένος ποιητής

Ο Pierre-Charles Jablonski, ο συγγραφέας του λιμπρέτου της *Γαλάτειας*, είναι ένας ποιητής για τον οποίον αγνοούμε σχεδόν τα πάντα. Δημοσίευσε ελάχιστα κατά τη διάρκεια της ζωής του, ενώ δεν γνωρίζουμε τις ακριβείς ημερομηνίες γέννησης και θανάτου του, ωστόσο φαίνεται πως ανήκε στην ίδια γενιά με τον Ριάδη. Το 1912, χρονιά κατά την οποία οι δύο νέοι καλλιτέχνες ασχολούνται με τη δημιουργία της *Γαλάτειας*, φαίνεται πως είναι μια κομβική στιγμή στην πορεία του Jablonski. Όπως μαρτυρά η αλληλογραφία του με τον σοσιαλιστή λογοτέχνη Jean-Richard Bloch, τη χρονιά εκείνη εγκαταλείπει τις σπουδές του στην ιατρική, για να εργαστεί σε μία δουλειά γραφείου στο Υπουργείο Εργασίας, ενώ παράλληλα συμμετείχε σε λογοτεχνικούς κύκλους που εμφορούνταν από σοσιαλιστικές ιδέες.¹

Αντίτυπα των ποιητικών του συλλογών μπορεί να βρεθούν σε συλλογές καλλιτεχνών της εποχής, με τους οποίους ενδεχομένως σχετιζόταν, όπως για παράδειγμα ο Antoine Bourdelle, στη βιβλιοθήκη του οποίου σώζεται ένα αντιγραφο της ποιητικής συλλογής *Au réveil de la vie: intimités* (Ε. Figuière, Παρίσι 1911). Του αποδίδεται επίσης το κείμενο ενός βιβλίου ερωτικής λογοτεχνίας με τίτλο *Roger, ou Les à côté de l'ombrelle* (Editions de l'Ombrelle, Meudon [Παρίσι] 1926) το οποίο

έγινε γνωστό κυρίως λόγω της συμβολής ως εικονογράφου του Jean Lurçat, γνωστού για τη συμβολή του στην αναβίωση της τέχνης της ταπισερί. Τον βρίσκουμε επίσης να συμμετέχει, κοντά σε γνωστά, αλλά και σε ξεχασμένα ονόματα της λογοτεχνικής κίνησης της εποχής, στο λογοτεχνικό περιοδικό *Les Feuilles de Mai* (1912-1914) το οποίο κυκλοφορούσε με τον χαρακτηριστικό υπότιτλο «Art, poésie, mouvement social». Ο Jablonski διευθύνει το περιοδικό, το οποίο έχει ξεκάθαρα σοσιαλιστικό προσανατολισμό και επαναστατικές προθέσεις και φιλοδοξεί να συμβάλει στη συζήτηση για την σχέση τέχνης και επανάστασης. Όπως αναφέρει στον μέντορά του Jean-Richard Bloch, στόχος της ολιγομελούς ομάδας, που προέρχεται από την οργάνωση *Etudiants Socialistes Révolutionnaires*, είναι η ίδρυση “ενός νέου περιοδικού τέχνης, ποίησης και λογοτεχνίας... με ξεκάθαρα επαναστατικό πνεύμα”.²

Στο πρώτο κίολας τεύχος του περιοδικού αυτού ο Ριάδης θα δημοσιεύσει, το τραγούδι *Chansonette Orientale* σε ποίηση Μαλακάση, με αφιέρωση στη Mlle Speranza Calo, Ελληνίδα μεσόφωνο που έκανε εκείνη την εποχή καριέρα στο Παρίσι.³

Φαίνεται, λοιπόν, πως ο Ριάδης συμμετείχε σε δίκτυα καλλιτεχνών και διανοούμενων στο Παρίσι, όπου συνάντησε τον Jablonski. Το πλαίσιο μέσα στο οποίο δημιουργήθηκε η *Γαλάτεια*, καθώς δεν φαίνεται να υπάρχει πρόσβαση σε αλληλογραφία του συνθέτη με τον λογοτέχνη, θα παραμείνει μάλλον άγνωστο. Σε κάθε περίπτωση, η εκπεφρασμένη δυσαφορία του συνθέτη με το θέμα του, όπως καταγράφεται στην ιδιόχειρη σημείωσή του στο χειρόγραφο σπαρτίτο της πρώτης πράξης⁴ είναι ενδεικτική ενός επιβεβλημένου πλαισίου και όχι μιας προσωπικής επιλογής.

Το γεγονός ότι το έργο είναι εν μέρει μόνο ενορχηστρωμένο, παραπέμπει στην πιθανότητα να

δημιουργήθηκε για να προταθεί σε κάποιον μουσικό διαγωνισμό, με την ελπίδα να βραβευθεί και να παρασταθεί. Σε αυτό συνηγορεί και το είδος μέσα στο οποίο εγγράφεται η *Γαλάτεια*, η οποία μπορεί να χαρακτηριστεί ως grand opéra. Σε μια εποχή όπου η σύνθεση, στο λογοτεχνικό γινώσταν χωρίς παραγγελία, η σύνθεση από τον Ριάδη μιας grand opéra θα αποτελούσε ένδειξη ακατανόητης αμετροπέπειας. Η επιλογή ενός τόσο μεγάλου πλαισίου μάλλον παραπέμπει στις προδιαγραφές κάποιου διαγωνισμού. Αν και δεν έχουμε καταφέρει να βρούμε απτές αποδείξεις που να συνδέουν τη δημιουργία της *Γαλάτειας* με συγκεκριμένο διαγωνισμό, δεν αποκλείεται αφορμή να υπήρξε η προκήρυξη, μέσα στο 1912, του 13ου διαγωνισμού μουσικής της Ιδρύματος Cressent.⁵ Ο διαγωνισμός αυτός ιδρύθηκε το 1873 με χρηματοδότηση που προβλεπόταν στη διαθήκη του δικηγόρου και ερασιτέχνη συνθέτη Anatole Cressent, ο οποίος απεβίωσε το 1870.⁶

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

1. Pochasson, Christophe, *Les Intellectuels, le Socialisme et la Guerre (1900-1938)*, Seuil, Παρίσι 1993, σ. 72-73.

2. Γράμμα του Jablonski στον Jean-Richard Bloch της 17ης Μαΐου 1912, Corr. JRB, vol. XXIV, παρατίθεται στο Pochasson, Christophe *Les Intellectuels, le Socialisme et la Guerre (1900-1938)*, ό.π., σ. 73

3. *Les feuilles de Mai*, v.1, Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1912/Ιανουάριος 1913, σ. 28-29. Αντίτυπο του περιοδικού φυλάσσεται στο αρχείο Ριάδη (φρακ. 12) στη Μεγάλη Μουσική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος «Λίλιαν Βουδούρη».

4. Αιμίλιος Ελευθεριάδης Μακεδών. Σεπτ. 1912 Παρίσι με την ελπίδα να κάμω κάτι καλύτερο και ελληνικό αργότερα.

Αν και στις αρχές του 20ού αιώνα ο διαγωνισμός φαίνεται να έχει ατονήσει και να προκηρύσσεται σε άτακτα διαστήματα, στα 1912 ανακοινώνεται η 13η εκδοχή του, η οποία έμελε να διακοπεί από την κήρυξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου και να μην ολοκληρωθεί παρά μετά το τέλος του. Ο διαγωνισμός αυτός αφορούσε αρχικά μόνο σε έργα λυρικού θεάτρου, αλλά στις ύστερες εκδοχές του επιτράπηκε η υποβολή και συμφωνικών ποιημάτων.

Έχει ενδιαφέρον πως στον 11ο διαγωνισμό συμμετείχε και ένα λυρικό δράμα του συγγραφέα Auguste Dorchain, το οποίο βασιζόταν αφενός σε ένα ελληνικό δημοτικό τραγούδι, αφεντέρου στη *Γαλάτεια* του Σπυριδώνος Βασιλειάδη, η οποία είχε μεταφραστεί στα γαλλικά και η οποία όχι μόνο βασίζεται στον ίδιο μύθο που αναπτύσσει μία δεκαετία αργότερα ο Jablonski στο δικό του λιμπρέτο, αλλά είναι σχεδόν με ισογυρία το βασικό πρότυπό του.⁷

5. Βλ. σχετ. Jann Pasler, *Composing the Citizen: Music as Public Utility in Third Republic France*, University of California Press, Berkeley 2009, σ. 272.

6. Βλ. Λήμμα Cressent στο Fétis, François-Joseph, *Biographie universelle des musiciens et bibliographie générale de la musique. Supplément et complément*. [τ. 1], Παρίσι 1878-1880, σ. 214-216.

7. Το έργο δημοσιεύτηκε, ωστόσο δεν μπόρεσε να διασταυρωθεί αν βραβεύτηκε στον διαγωνισμό. Dorchain, Auguste, *Le Puits, drame lyrique en 2 actes*. Fondation Cressent, 11e concours, impr. de Morris père et fils, Παρίσι 1902.

Πρότυπο και αισθητική του ποιητικού κειμένου

Το έργο του Βασιλειάδη,⁸ είχε γνωρίσει, μέσα από τη μετάφραση του Paul Henri d'Estournelles de Constant, σημαντική επιτυχία στη Γαλλία,⁹ είναι, επομένως, αναμενόμενο πρότυπο και για τον Jablonski, αν και ο νεαρός ποιητής αναπτύσσει τους χαρακτήρες και την πλοκή σε πολύ μικρότερη έκταση, συμπυκνώνοντας την γύρω από πέντε κύριες δράσεις: 1. το ζωντάνεμα του αγάλματος της Γαλάτειας, 2. την έλευση του Ρέννου (α' πράξη), 3. τον έρωτα του Ρέννου και της Γαλάτειας και τη συνωμοσία της ενάντια στον Πυγμαλίωνα, 4. την αναμέτρηση Ρέννου και Πυγμαλίωνα (β' πράξη) και 5. τον θάνατο της Γαλάτειας (γ' πράξη).

Ο Jablonski επιθέτει στο νεοκλασικισμό του πρωτοτύπου δύο αισθητικές κατευθύνσεις, οι οποίες μοιάζουν σε μια πρώτη ματιά ασύμβατες: αφενός τις σκληρές πλήθους οριενταλιστικού εξωτισμού, με σαφή αναφορά στην παράδοση της grand opéra και αφετέρου τη συμβολιστική αισθητική των Παρακμιακών του fin de siècle. Η πρώτη επιλογή, η οποία εκφάνεται κυρίως στα μπαλέτα της πρώτης πράξης (ινδικός, αραβικός, σκυθικός χορός, κάτω από τον γενικό τίτλο ασιατικό μπαλέτο) είναι μια αναμενόμενη επιλογή: μια σειρά εξαιρετικά επιτυχημένων έργων που εντάσσονται με τον έναν ή τον άλλο τρόπο στην παράδοση της grand opéra χαρακτηρίζονται από έκδηλο (και απολύτως συνδεδεμένο με την αποικιοκρατική πολιτική της Γαλλίας) εξωτισμό. Από την *Africaine* του Meyerbeer, στη *Lakmé* του Delibes, στους *Αλιείς μαργαριταριών* του Bizet ή ακόμη και στο *Σαμώων και Δαλιδά* του Saint-Saëns, εξωτισμός και μεγάλο θέαμα συνιστούν έναν εξαιρετικά επιτυχημένο συνδυασμό. Από την άλλη,

το κυρίαρχο αισθητικό ρεύμα της εποχής είναι ξεκάθαρα επηρεασμένο από την συμβολιστική επέλαση σε όλες τις μορφές τέχνης, με προεξάρχουσα τη λογοτεχνία. Η καθοριστική επίδραση του Mauríce Maeterlinck, στο έργο του οποίου βασίστηκε η εμβληματική όπερα του Debussy *Πελλέας και Μελισσάνθη* (1902) - ένα έργο που επίσης αναφέρεται σε ένα καταραμένο ερωτικό τρίγωνο με κύριους πρωταγωνιστές δύο αδέρφια - συνιστά μια αναπόφευκτη αναφορά για τη νέα γενιά δημιουργών στις αρχές του 20ού αιώνα, τόσο στο κέντρο, όσο και στην περιφέρεια της Ευρώπης. Ένα άλλο έργο του Maeterlinck που θεματοποιεί το ζωντάνεμα ενός αγάλματος, η *Αδελφή Βεατρίκη* (1901), θα μελοποιηθεί στα 1918 από έναν νεαρό Έλληνα συνθέτη, τον Δημήτρη Μητρόπουλο. Αν και φαινομενικά ασύμβατες, οι επιρροές του εξωτισμού και του συμβολισμού είναι ένας αναμενόμενος συνδυασμός στο παριανό πολιτιστικό χωνευτήρι της εποχής. Αν σκεφτεί κανείς κάποιες από τις παραγωγές των Ρωσικών Μπαλέτων, όπως η *Κλεοπάτρα* (1909), η *Σχραζάτ* (1910) ή το *Δάφνις και Χλόη* (1912), μπορεί εύκολα να αντιληφθεί το αισθητικό αυτό αμάλγαμα. Αλλά και έργα, όπως η *Pisanelle* του Gabrielle d'Annunzio, που ανέβηκε το 1913 στο Châtelet σε σκηνοθεσία του Βοεβολόντ Μέγιερχολτ με πρωταγωνίστρια την Ida Rubinstein, παρουσιάζει το ίδιο μείγμα μεγάλου θεάματος και πεισιθανάτιας συμβολιστικής θεματολογίας.

Το έργο του Jablonski στερείται, βεβαίως, κάποιες ιδιαίτερης καλλιτεχνικής αξίας. Ισορροπώντας ανάμεσα σε διαφορετικές αισθητικές κατευθύνσεις, δεν καταφέρνει να εμποτίσει το ποιητικό κείμενο με έναν προσωπικό τόνο, είτε εμψυώνοντας στους χαρακτήρες την πυρετώδη υπόσταση των συμβολιστικών έργων, είτε

επιτυγχάνοντας μία λογοτεχνική λεπτότητα που να ηγναιεί πέρα από τα αναμενόμενα σχήματα της εποχής. Το ποιητικό κείμενο μοιάζει συχνά άτεχνο, οι εικόνες και τα σχήματα λόγου στερεοτυπικά, οι χαρακτηρισες ρηχοί. Είναι, επίσης, άξιο λόγου το γεγονός πως ο οσοσιαλιστής Jablonski, ο οποίος την ίδια χρονιά θέτει τον εαυτό ως λογοτέχνη στην υπηρεσία της κοινωνικής επανάστασης, δεν εμψύα σε κανένα σημείο του ποιήματός του οποιαδήποτε υποψία μιας κριτικής προσέγγισης του μύθου, αλλά αναπαράγει άκριτα τα μυθολογικά στερεότυπα της εξουσίας και της ισχύος ή την εικόνα της (μοχθηρής και άκαρδης) γυναίκας.

Αν και το κείμενο του Jablonski στερείται της πνοής εκείνης που θα το ξεχώριζε από τη μάζα των έργων της εποχής του που πέρασαν στη λήθη, δεν παύει να έχει τα χαρακτηριστικά εκείνα που το συνδέουν με την εποχή και τα αισθητικά της αιτήματα. Στη μουσική του Ριάδη, και τα αιτήματα αυτά γίνονται καλύτερα αντιληπτά. Ωστόσο, αξίζει να δώσουμε στο ξεχασμένο αυτό έργο τη δυνατότητα να μας εξιστορήσει μια εποχή κατά την οποία οι τεκτονικές πλάκες της τέχνης κινούνται έντονα παλεύουν, μάλλον ανεπιτυχώς, να βρουν τη φωνή τους μέσα στην κακοφωνία ενός κόσμου που αλλάζει θεορυβδώς.

Αλέξανδρος Ευκλείδης

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

8. Βασιλειάδης, Σ. Ν., *Αττικά νύκτες*, τυπογραφείο αδελφών Περρή, Αθήνα 1873. Η γαλλική μετάφραση (από τον Paul Henri d'Estournelles de Constant) θα δημοσιευτεί στον τόμο XVIII της Bibliothèque orientale elzévirienne (εκδ. Ernest Leroux, Παρίσι 1878). Η έκδοση είναι διγλωσσών βιβλίον για την "Ανατολή". Το ελθνικό πρωτότυπο σήλ γαλλική μετάφραση.

9. Εκτός από τη διασκευή του Auguste Dorchain, σημαντικότερη υπήρξε και η διασκευή της Juliette Adam, σημαντικής λογοτέχνης και φεμινίστριας, η οποία παρουσιάστηκε στο θέατρο των Εθνών το 1880 (*Adam, Juliette, Mon petit theatre: Le temps nouveau. Mourir. Coupable. Fleurs piquées. Galatee, G. Harvad fils, Παρίσι 1896*).

Η αποκατάσταση της Γαλάτειας

Πριν από μια περίπου δεκαετία η «περίπτωση Ριάδη» κέντρισε έντονα το καλλιτεχνικό μου ενδιαφέρον. Το 2014 και με αφορμή την επέτειο των 100 χρόνων από την ίδρυση του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, μου ανατέθηκε από το Κ.Ω.Θ. η ενορχήστρωση τεσσάρων τραγουδιών του Αιμίλιου Ριάδη για φωνή και πιάνο, τα οποία διηύθυνα με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης και τη σοπράνο Μυρτώ Παπαθανασίου στην μεγάλη επετειακή συναυλία.

Λίγα χρόνια αργότερα κατά τις πρώτες μέρες της πανδημίας του covid 19, μελετώντας χειρόγραφα του Ριάδη, διαπίστωσα πως το έργο του «Μακεδονικές σκιές» για δύο πιάνο, ήταν ουσιαστικά ένα προσχέδιο ορχηστρικού έργου το οποίο δεν ολοκληρώθηκε ποτέ. Ξεκίνησα λοιπόν να μεταγράψω τις «Μακεδονικές Σκιές» για ορχήστρα, εργασία την οποία ολοκλήρωσα τον Φεβρουάριο του 2021.

Λίγες μέρες αργότερα και κατά την διάρκεια μιας τηλεφωνικής επικοινωνίας με τον αγαπητό μου συνάδελφο και φίλο μαέστρο Βύρωνα Φιδετζή οποίος σημειωτέον μου μίλησε για πρώτη φορά για μία ανολοκλήρωτη όπερα του Ριάδη το μακρινό 2003, η συζήτηση έφτασε ξανά στον Ριάδη και στην όπερα Γαλάτεια.

Αυτήν την φορά ο αγαπητός μου Βύρων πήγε ένα βήμα παραπέρα και με παρακίνησε να ολοκληρώσω εγώ την ενορχήστρωσή της όπερας. Μάλιστα μου εκμυστηρεύτηκε πως και ο ίδιος είχε κάνει κάποια αρχικά βήματα, αλλά λόγω άλλων καλλιτεχνικών του υποχρεώσεων σταμάτησε. Η μέγιστη αυτή καλλιτεχνική πρόκληση σε συνδυασμό με την ζοφερή πραγματικότητα του εγκλεισμού, με οδήγησαν στην απόφαση να αναλάβω αυτό το έργο και το «δώσω ζωή» στην πιο φιλόδοξη μουσική δημιουργία του συνθέτη. Η εμπειρία που είχα αποκομίσει από την ενορχήστρωση των τεσσάρων τραγουδιών και του έργου «Μακεδονικές

σκιές» μου έδωσαν την απαραίτητη αυτοπεποίθηση να τολμήσω αυτό το εγχείρημα. Η απόφασή μου αυτή πέρα από την προφανή καλλιτεχνική μαινοδοξία, αποτέλεσε για εμένα μια ουσιαστική θεραπευτική διαδικασία, θωρακίζοντάς με από τον κίνδυνο μιας ψυχολογικής κατάρρευσης, κίνδυνο τον οποίο λίγο πολύ βιώσαμε όλοι μας κατά τη διάρκεια εκείνης της περιόδου.

Η μελέτη των χειρογράφων, οι τηλεδιασκέψεις με την ερευνητική ομάδα, η βήμα προς βήμα ενορχήστρωση της πρώτης και τρίτης πράξης, αλλά και η απογευματινή βόλτα στην οδό Αιμιλίου Ριάδη στην Νέα Παραλία έγιναν αναπόσπαστο μέρος της καθημερινότητάς μου το διάστημα της πανδημίας.

Νιώθω την ανάγκη να ευχαριστήσω πρώτον από όλους τον αγαπημένο μου Βύρωνα Φιδετζή, τον μουσικό που υπηρετεί με πάθος, επιμονή και αποτελεσματικότητα την ελληνική μουσική δημιουργία εδώ και δεκαετίες, αποτελώντας, τόσο για εμένα όσο και για τους υπόλοιπους συναδέλφους μου μουσικούς, ισχυρότατο πρότυπο. Χωρίς τη δική του παρακίνηση και υποστήριξη, το έργο της αποκατάστασης σε εκτελέσιμη μορφή της *Γαλάτειας* δεν θα είχε ξεκινήσει. Το να του αφιερώσω με σεβασμό, απεριόριστη εκτίμηση και αγάπη αυτήν μου την εργασία είναι το λιγότερο που μπορώ να κάνω.

Ευχαριστώ από καρδιάς τους συντρόφους μου σε αυτό το ταξίδι, τους ταλαντούχους συνθέτες Χριστό Ντόβα και Κωνσταντίνο Λυκουριώτη, οι οποίοι με το γνήσιο μουσικό τους ένστικτο και την κριτική τους σκέψη, συνέβαλαν τα μέγιστα στη λήψη των σωστών αποφάσεων κατά την αποκατάσταση του μουσικού κειμένου, τον αγαπητό μου συνάδελφο, εκλεκτό μουσικό και μουσικολόγο, Θεοδωρή Κίτσο, για τη συμμετοχή του στην επιστημονική επίβλεψη του έργου, καθώς και τον επί χρόνια συνεργάτη, συνοδοιπόρο και πολύτιμο φίλο, σκηνοθέτη, θεατρολόγο και μουσικό, Αλέξανδρο

Ευκλείδη, για τη συνεισφορά του στο δύσκολο έργο της επιμέλειας και συλλαβοθέτησης του ποιητικού κειμένου, αλλά και την έρευνα σε σχέση με τη θέση της *Γαλάτειας* στο οπερατικό γίγνεσθαι της εποχής της.

Ευχαριστώ επίσης τη Μεγάλη Μουσική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος «Λίλιαν Βουδούρη» και ειδικότερα την υπεύθυνη του Αρχείου Ελληνικής Μουσικής Βάλια Βράκα, για την άδεια πρόσβασης στα πολύτιμα χειρόγραφα της *Γαλάτειας*. Ευχαριστώ θερμά την αγαπητή συνάδελφο Μιρέλα Σιμωτά, για την εύστοχη μετάφραση του λιμπρέτου της *Γαλάτειας* στα ελληνικά και τον συνάδελφο μουσικό Μιχάλη Σαμπουντζή για την πολύτιμη βοήθεια στην επεξεργασία του μουσικού κειμένου.

Ευχαριστώ επίσης τον ΕΛΚΕ ΑΠΘ και το Ίδρυμα Ιωάννου Φ. Κωστοπούλου για την οικονομική συνεισφορά τους στο έργο.

Τέλος, ευχαριστώ θερμά τους αγαπητούς μου συναδέλφους επικεφαλής της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης, Γιώργο Κουμνενάκη, Σίμο Παπάνα και Χριστό Γαλιλαία, αλλά και την τείως Διευθύντρια της ΚΟΘ Ζωή Τσόκανου, για την βούληση και την αποφασιστικότητα τους να κάνουν πράξη την παγκόσμια πρώτη παρουσίαση της *Γαλάτειας* 112 χρόνια μετά την σύνθεσή της.

Κλείνοντας, ευχαριστώ τη σύζυγό μου, Κλειώ και την κόρη μου, Σοφία, για την πολύπλευρη στήριξή τους.

Βλαδίμηρος Συμεωνίδης

Emile Riadis.

α
Galateia

I. acte.

Paris 1912. Juin.

Πηγή φωτογραφίας
Μουσική Βιβλιοθήκη Λίλιαν Βουδούρη
<https://mmb.org.gr/>

Βλαδίμηρος Συμεωνίδης Διεύθυνση Ορχήστρας

Ο Βλαδίμηρος Συμεωνίδης (γ. 1972) ανήκει στους πλέον δραστήριους Έλληνες μαέστρους της γενιάς του.

Έχει συνεργαστεί με πολυάριθμα μουσικά σύνολα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, όπως η Ορχήστρα της Αυστριακής Ραδιοφωνίας (R.S.O. Wien), η Φιλαρμονική Ορχήστρα της Σόφιας, οι κρατικές ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, τα σύνολα σύγχρονης μουσικής Klangforum Wien, die reihe, dissonArt και Ergon Ensemble, η Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης, η Ορχήστρα Πατρών, η Συμφωνική Ορχήστρα του Κονσερβατορίου της Ουτρέχτης, η Sinfonietta Beograd, η Παιδική Χορωδία της Βιέννης (Wiener Sängerknaben) η Καμεράτα Ορχήστρα Φίλων της Μουσικής, η Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Αθηναίων, η Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου, καθώς και με σημαντικές μουσικές προσωπικότητες της παγκόσμιας σκηνής όπως οι Cheryl Studer, Richard Galliano, Martin Haselböck, Κυπριανός Κατσαρής, Nils Landgren, Simon Saheen, Μίκης Θεοδωράκης, Olli Korttekangas κ.α.

Διηύθυνε παραγωγές όπερας και μπαλέτου στην Εθνική Λυρική Σκηνή και ηχογράφησε για την ελληνική και την αστριακή ραδιοφωνία, καθώς και για τη διεθνή δισκογραφική εταιρεία NAXOS.

Ίδρυσε και διηύθυνε την Ορχήστρα Δωματίου contra tempo (2012-2020) ενώ διετέλεσε Διευθυντής της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της Ε.Ρ.Τ. (2006-2011). Το ενδιαφέρον του για την σύγχρονη μουσική δημιουργία αποτυπώνεται στις πολυάριθμες (160) παγκόσμιες πρώτες παρουσιάσεις έργων Ελλήνων και ξένων συνθετών.

photo by Niki Ntousiopolou

Είναι απόφοιτος του Πανεπιστημίου Μουσικής και Παραστατικών Τεχνών της Βιέννης [Δίπλωμα διεύθυνσης ορχήστρας (mag. Atrium) από την τάξη του Uros Lajonic και δίπλωμα σύνθεσης (mag. Atrium) από την τάξη του Erich Urbaner], του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ., καθώς και των τάξεων ανώτερων θεωρητικών του Χρήστου Σαμαρά και Γιάννη Αδαμίδη.

Από το 2019 υπηρετεί ως Επίκουρος Καθηγητής Διεύθυνσης Μουσικών Συνόλων στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ., ενώ παράλληλα διδάσκει διεύθυνση ορχήστρας στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης.

www.vladimirossymeonidis.gr

Μαίρη-Έλεν Νέζη Μεσόφωνος

Μία από τις σημαντικότερες λυρικές τραγουδίστριες της γενιάς της, η μεσόφωνος Μαίρη-Έλεν Νέζη έχει ακολουθήσει μια σημαντική διεθνή σταδιοδρομία σε μεγάλα θέατρα και φεστιβάλ της Ευρώπης, Αμερικής και Ασίας ενώ έχει ηχογραφήσει με τις σημαντικότερες διεθνείς δισκογραφικές εταιρίες αποσπώντας διθυραμβικές κριτικές από τον διεθνή Τύπο.

Έχει πρωταγωνιστήσει σε μερικά από τα σπουδαιότερα θέατρα, όπως: Κρατική Όπερα της Βαυαρίας (Μόναχο), Βασιλική Όπερα του Λονδίνου, Όπερα των Βερσαλλιών, Theatre des Champs Elysses (Παρίσι), τα Λυρικά Θέατρα Νίκαιας και του Στρασβούργου, Όπερα Sao Carlos (Λισαβόνα), Carnegie Hall και Avery Fisher Hall (NY), Places des Arts (Μόντρεαλ), Θέατρο Τσαϊκόφσκι (Μόσχα), Όπερα της Λοζάνης, Όπερες Φρανκφούρτης, Δρέσδης, Βισμπάντεν, Μάννχαιμ, An der Wien (Βιεννη), Λυρικά Θέατρα Φλωρεντίας, Φερράρα, Πιασέντσα, Μόντνα, Concertgebouw (Άμστερνταμ), Cadogan Hall (BBC Proms-Λονδίνο), Chungmu Art Hall (Σεούλ), Strathmore Hall (Ουάσιγκτον DC), Koerner Hall (Τορόντο), Juliusz Slowacki (Κρακοβία), Arriaga (Μπιλμπάο), Baden-Baden Festspielhaus και Koelner Philharmonie (Κολωνία), Tonhalle (Ντύσσελντορφ), Bozar (Βρυξέλλες), Θέατρα Zarzuela και Monumental (Μαδρίτη), Caio Melisso (Spoleto), Jordan Hall (Βοστώνη), De la Maestranza (Σεβίλλη), Olímpico (Ρώμη), ενώ πρωταγωνιστεί σε παραγωγές της Εθνικής Λυρικής Σκηνής και του Μεγάλου Μουσικού Αθηνών. Έχει επίσης συμμετάσχει και σε σημαντικά διεθνή φεστιβάλ στην Ιταλία, Γαλλία, Γερμανία, Ισπανία, Πολωνία, Κροατία, Ελλάδα.

Έχει συνεργαστεί με σημαντικούς μαέστρους, όπως: Rene Jacobs, Ivor Bolton, Charles Dutoit, Bruno Weil, Alan Curtis, Ottavio Dantone, Γιώργος Πέτρου, Frans Brüggen, Julia Jones, Antonello Allemani, Stefano Montanari, Θόδωρος Κουρεντζής, Diego Fasolis, Andrea Marcon, Jean-Christophe Spinosi, Fabio Biondi, Λουκάς Καρυτινός, Emmanuelle Haim.

Έχει ηχογραφήσει για τις δισκογραφικές εταιρίες: Sony, Decca, Arkiv, Virgin, Deutsche Harmonia Mundi, MDG, Berlin Classics, Tafelmusik media, Dynamic. Για το σόλο άλμπουμ της με τίτλο Archetypon (MDG) με θέμα γυναικεία πορτρέτα από την Αρχαία Ελλάδα, απέσπασε ενθουσιώδεις κριτικές από τον διεθνή Τύπο και προτάθηκε για "Τραγουδίστρια της χρονιάς" από τα σημαντικά Γερμανικά βραβεία Orpus Klassik.

Γιάννης Χριστόπουλος Τερόρος

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε βυζαντινή μουσική και κλασικό τραγούδι, ενώ πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στην Κρεμόνα της Ιταλίας (υποτροφία «Αλεξάνδρα Τριάντη», 1998). Ως σολίστ έχει εμφανιστεί, μεταξύ άλλων, σε Εθνική Λυρική Σκηνή, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, ερμηνεύοντας ρόλους κλασικού και σύγχρονου ρεπερτορίου. Έχει συμπράξει με όλες τις σημαντικές ελληνικές ορχήστρες, ενώ έχει εμφανιστεί σε παραστάσεις και συναυλίες σε διεθνή και ελληνικά φεστιβάλ, καθώς και σε θεατρικές σκηνές (Ελληνικό Φεστιβάλ, Δημήτρια, Φεστιβάλ Σαντορίνης, Λευκωσίας, Μουσικού Φλωρεντινού Μάη, Κάρνεγκυ Χολ, Εθνικό Μέγαρο Μουσικής Μαδρίτης, Όπερα Καίρου κ.ά.). Έχει ηχογραφήσει έργα όπως *Στον τόπο μου τέλεια ξένος* (ποίηση Φρανσουά Βιγιόν) και *Η επιστροφή της Ελένης* του Θάνου Μικρούτσικου, *Το χρονικό της Αλώσεως* του Γιώργου Χατζηνάσιου, *Η αποκάλυψη του Ιωάννου* του Τάσου Ιωαννίδη, *Σατυρικών* του Δημήτρη Παπαδημητρίου, *Ο θαυματουργός γιατρός του Μπιζέ* κ.ά. Υπήρξε πρόεδρος της Ένωσης Λυρικών Πρωταγωνιστών Ελλάδος (Ιαν. 2008 – Οκτ. 2012), ενώ από το 2011 είναι μόνιμο μέλος των μονωδών της Εθνικής Λυρικής Σκηνής.

Διονύσης Σούρμπης Βαρύτονος

Βαρύτονος, γεννήθηκε στη Ζάκυνθο. Έλαβε δίπλωμα μονωδίας με τον Γιώργο Σαμαρτζή, ενώ συνέχισε σπουδές στην Ιταλία με τον μαέστρο Κλωντ Τιολάς (υποτροφία «Μαρία Κάλλας», 2005). Έχει κερδίσει πρώτα βραβεία σε διεθνείς διαγωνισμούς όπως «Τότι νταλ Μόντε», «Ιρις Αντάμι Κορραντέττι», «Πέρτιλε-Μαρτινέλλι», «Σπύρος Αργύρης» κ.ά. Έλαβε τιμητική διάκριση από την Ένωση Ελλήνων Θεατρικών και Μουσικών Κριτικών (2013) και το βραβείο «Λώρενς Ολίβιε» (Βασιλική Όπερα Λονδίνου, 2016). Έχει εμφανιστεί σε Ηρώδειο, ΜΜΑ, Θέατρο Ο Φοίνικας Βενετίας, Μαλιμπράν Βενετίας, Τρεβίζο, Βασιλικό Θέατρο Τορίνου, Όπερα Ρώμης, Όπερα της Ρεν (Γαλλία), Μεγάλο Εθνικό Θέατρο Περού (Λίμα), Βασιλική Όπερα Λονδίνου (Κόβεντ Γκάρντεν) κ.α. Από το 2003 είναι σολίστ της Εθνικής Λυρικής Σκηνής. Έχει ερμηνεύσει ρόλους όπως Σωτήρης (*Το δαχτυλίδι της μάνας*), Φίγκαρο (*Ο κουρέας της Σεβίλλης*), Κόμης (*Οι γάμοι του Φίγκαρο*), Γκουλιέλμο (*Έτσι κάνουν όλες*), Ζερμόν (*Τραβιάτα*), Ντον Τζοβάννι, Φορντ (*Φάλσταφ*), Μαρτσέλλο και Σωνάρ (*Μποέμ*), Μπελκόρε (*Το ελιξίριο του έρωτα*), Σίλβιο (*Παλιάτσι*), Βαλεντίνο (*Φάουστ*), Λεσκώ (*Μανόν*), Σάρπλες (*Μαντάμα Μπαπτερφλάι*), Εσκαμίγιο (*Κάρμεν*), καθώς επίσης έργα Ξενάκη, Κουμντάκη κ.α.

Μανώλης Κοκκώνης Τενόρος

Ο Μανώλης Κοκκώνης γεννήθηκε στον Πειραιά. Είναι Αριστούχος απόφοιτος του τμήματος Μουσικών Σπουδών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Σπούδασε κλασικό τραγούδι υπό την καθοδήγηση της Χριστίνας Γιαννακοπούλου στο Δημοτικό Ωδείο Καλαμάτας, από όπου πήρε δίπλωμα με Άριστα παμψηφεί και πρώτο βραβείο. Κατά τη διάρκεια των σπουδών στο κλασικό τραγούδι έλαβε πλήρη υποτροφία από το Δημοτικό Ωδείο Καλαμάτας για τα ακαδημαϊκά έτη 2021 έως 2023. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια τραγουδιού με τους Marilyn Petersen, Ulrich Rademacher, Fabio Centanni, Δημήτρη Πλατανιά, Τάσο Χριστογιαννόπουλο, Άρη Χριστοφέλη και Νίκο Σπανό. Έχει παρακολουθήσει masterclass διευθυνσης ορχήστρας και χορωδίας ως ενεργό μέλος με τους Μιχάλη Οικονόμου και Αθανασία Κυριακίδου με την Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Αθηναίων, από όπου το 2014 διακρίθηκε στο διαγωνιστικό τμήμα της χορωδίας κατακτώντας την 1η θέση. Από το 2019 είναι μονωδός της μπάνας του Πολεμικού Ναυτικού με πολλές εμφανίσεις σε επίσημα Προεδρικά γεύματα και συναυλίες στην Ελλάδα και το εξωτερικό, παράλληλα συνεργάζεται τακτικά με την Εθνική Λυρική Σκηνή και τη χορωδία της ΕΡΤ.

Κωνσταντίνος Κατσάρας Βαθύφωνος

Ο βαθύφωνος Κωνσταντίνος Κατσάρας γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη όπου και σπούδασε Ανώτερα Θεωρητικά, πήρε Δίπλωμα Μονωδίας, Κλασικής Κιθάρας και Δίπλωμα Μελωδραματικής Τέχνης με άριστα. Συνέχισε στο Conservatorio di Musica "G. Verdi" του Μιλάνου, στην Accademia di Belle Arti "Tadini" και στην "Civica Scuola di Musica di Milano". Έχει επίσης μελετήσει με τους Franco Corelli και Bonaldo Giaiotti. Έλαβε Α' Βραβείο στον Διαγωνισμό Τραγουδιού "Città di Pistoia 2004" και βραβεύτηκε για την πορεία του από τους δήμους της Verona, Mirandola, Lodi.

Μετά το ντεμπιού του το 2000 ως Commendatore στον Don Γιοναππί στο Μιλάνο, ερμήνευσε πάνω από 40 ρόλους σε έργα όπως *Il Barbiere di Siviglia*, *Aida*, *Μαγικός Αυλός*, *La Bohème*, *Tosca*, *Rigoletto*, *Otello*, *Die Walküre*, *Nabucco*, *Η Νυχτερίδα*, *Samson et Dalila*, "Ρέκβιεμ για τη Σμύρνη" (Γ.Ε. Λαζαρίδη, Α' εκτέλεση, ΚΟΘ), *Madama Butterfly*, *Salome*, *Fior di Maria* (Π. Καρρέρ), *Un Ballo in Maschera*, *Andrea Chénier*, *Ανατολή* (Μ. Καλομοίρη, CD), *La Traviata*, *Amahl and the Night Visitors*, *Dansen* (Α' εκτέλεση, Μιλάνο), *Mahagonny Songspiel*, *Gianni Schicchi*, *Elektra*, *Der Jasager*, *Requiem* (Mozart & Verdi), *Messe C-Dur* (Beethoven), *Άγιος Δημήτριος* (Ν. Ασρινίδη), *Missa in Tempore Belli* (Hayden), *Szenen aus Goethe's "Faust"*, κ.α.

Έχει συνεργαστεί ως σολίστ με το ΜΜΘ, την ΚΟΘ και την Όπερα Θεσσαλονίκης από το 2001, την Εθνική Λυρική Σκηνή, την ΚΟΑ και το ΜΜΑ από το 2004, με δεκάδες ιταλικά θέατρα μεγάλης οπερατικής παράδοσης και με πάνω από 30 ορχήστρες.

Ξεχωρίζει η συναυλία με τη φημισμένη ορχήστρα & χορωδία της "Arena di Verona", με άριες και ντούετα του Βέρντι (διευθ. J. Kovatchev).

Συναντήθηκε με παγκόσμιες φήμης καλλιτέχνες όπως οι Leo Nucci - επί σειρά ετών συνεργάτες σε ρεσιτάλ και όπερες, όπως ο "Rigoletto" στο Busseto ("Fondazione Arturo Toscanini"), Ν. Martinucci, V. Chernov, C. Studer, A. Cupido, Α. Μπάλτσα, Ν. Μιρικόιου, Κ. Opolais, R. Scott, M. Panni, D. Kaegi, M. Hampe, M. Znaniecki, Β. Tomasi.

Χορωδία της Όπερας της Φιλιπούπολης

Η Χορωδία της Όπερας της Φιλιπούπολης αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της μουσικής σκηνής της πόλης του Πλόβντιβ (Φιλιπούπολη). Ιδρύθηκε το 1953 και σήμερα το σύνολο εμφανίζεται τακτικά σε θεατρικές και συναυλιακές σκηνές. Μεταξύ των μαστρων της, αξίζει να αναφερθούν με ευγνωμοσύνη ο ιδρυτής της Angel Hristov και ο Atanas Dimitrov. Αποτελούμενη από καρτισσιμένους καλλιτέχνες, η χορωδία είναι σε θέση να εκτελέσει ένα ευρύ φάσμα ρεπερτορίου, από όπερα έως χορωδιακά έργα, τόσο κλασικά όσο και σύγχρονα, που περιλαμβάνουν μεγάλες α καπέλα συνθέσεις, καθώς και φιλόδοξες μνιοατούρες. Η χορωδία είναι ένας περιζήτητος συνεργάτης για ευρωπαϊκούς θεσμούς και σκηνές, όπου έχει εκπροσωπήσει αξιοβιβάστα τη βουλγαρική χορωδιακή παράδοση.

Dragomir Yossifov Διδασκαλία χορωδίας

Ο Dragomir Yossifov (1966) αποφοίτησε από την Κρατική Ακαδημία Μουσικής στη Σόφια, όπου σπούδασε με Καθηγητές τους Vassil Arnaudov, Georgi Robev, Teodora Ravnovitch (διευθυνση χορωδίας), Βοηθό Καθηγητή

Dimitar Manolov και Καθηγητή Ivan Vulpe (διεύθυνση ορχήστρας), καθώς και σύνθεση με τους Καθηγητές Lazar Nikolov και Bojjidar Spassov.

Έχει επίσης σπουδάσει με τους Α. Vieru, P.-H. Dittrich και Fr. Goldmann. Ο Yossifov εργάστηκε ως διδάσκαλος της Χορωδίας Vassil Arnaudov στη Ρωσία και ως επικεφαλής μαστρος της Μικτής Χορωδίας της Εθνικής Ραδιοφωνίας της Βουλγαρίας, ενώ συνεργάζεται επίσης με διάφορες ορχήστρες. Από το 1993 ηγείται του σχήματος Musica Nova Sofia. Έργα του έχουν παρουσιαστεί στα Musikprotokoll, Wien modern, Moscow Autumn, eYUrope, καθώς και στο Έσσειν, στο WDR και στη σειρά συναυλιών «European new music ensembles» (2011), στο Φεστιβάλ του Μπύτομ στην Πολωνία, το «Velvet curtain» στο Λον, με σύνολα όπως τα ensemble recherche, Agon orchestra - Prague, Moscow ensemble for new music, FACE/Contemporary, PhO - Gera, Philharmonie Baden-Baden κ.α.

Επί του παρόντος ο Dragomir Yossifov είναι διευθυντής της Χορωδίας της Κρατικής Όπερας της Φιλιπούπολης και συνεργάζεται με το φωνητικό σύνολο Gli Accordati της Σόφιας.

Παιδική και Νεανική Χορωδία του ΣΦΜΘ

Στο πλαίσιο των ευρύτερων εκπαιδευτικών και καλλιτεχνικών σχεδιασμών του, ο Σύλλογος Φίλων Μουσικής Θεσσαλονίκης (ΣΦΜΘ) ίδρυσε το 2008 στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης (ΜΜΘ) την Παιδική και Νεανική Χορωδία. Η επιλογή των μελών της χορωδίας γίνεται ύστερα από ακροάσεις και οι χορωδοί εκπαιδεύονται στην ανάγνωση και ερμηνεία μουσικών έργων και διαπαιδαγωγούνται φωνητικά από κορυφαίους μουσικοδιδάσκαλους, με διευθύντρια την κ. Σοφία Γιολλάση. Στο παρελθόν, μαέστροι της χορωδίας υπήρξαν οι Κ. Παπάζογλου και Σ. Αλεβίζος, αλλά και ο μέγας δάσκαλος Αντώνης Κοντογεωργίου, υπό τη διδασκαλία του οποίου τα παιδιά είχαν τη χαρά και την τιμή να παρακολουθήσουν masterclasses.

Στόχος της Χορωδίας του ΣΦΜΘ είναι η πραγματοποίηση συναυλιών, τόσο σε συνεργασία με το ΜΜΘ, όσο και με άλλους πολιτιστικούς φορείς στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Η Χορωδία έχει συμμετάσχει σε παραγωγές όπερας του ΜΜΘ, σε όλα τα Διεθνή Φεστιβάλ Παιδικών Χορωδιών του ΜΜΘ από το 2011, στις "Εβδομάδες Λατρευτικής Μουσικής" του Δήμου Θεσσαλονίκης, σε εκδηλώσεις φιλανθρωπικού ή κοινωνικού χαρακτήρα, συμπράττοντας με άλλες χορωδίες και μουσικά σύνολα, καθώς και με την ΚΟΘ, τη ΣΟΔΘ, τη ΜΟΥΣΑ - Συμφωνική Ορχήστρα Νέων του ΜΜΘ, την Camerata Junior του Συλλόγου Φίλων Μουσικής Αθηνών, τη Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Καλαμαριάς και την Ορχήστρα Παλαιάς Μουσικής, ερμηνεύοντας με εξαιρετική επιτυχία απαιτητικά συμφωνικά έργα.

Μουσική προετοιμασία
Δήμητρα Αθανασιάτου (βοηθός μαέστρου)

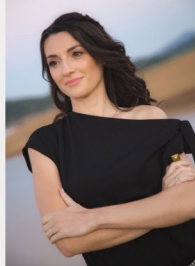

Σοφία Γιολλάση Διδασκαλία χορωδίας

Σπούδασε Διεύθυνση Χορωδίας (Bachelor & Master) στο Conservatorium van Amsterdam της Ολλανδίας και εξειδικεύτηκε στη χρήση σωματικής κίνησης σε παιδικές-νεανικές χορωδίες. Είναι, επίσης, αριστούχος πτυχιούχος Αρμονίας, Αντίστιξης, Φούγκας και Μουσικής Παιδαγωγικής/Μουσικολογίας του Τ.Μ.Σ. του Α.Π.Θ. ως υπότροφος του ΙΚΥ. Για περισσότερα από 13 χρόνια έχει δουλέψει με όλα τα είδη των χορωδιών με αξιοσημείωτη επιτυχία και έχει δώσει εκατοντάδες συναυλίες εντός κι εκτός Ελλάδος.

Ως μαέστρος της Παιδικής Χορωδίας Nieuw Amsterdams Kinderkoor εμφανίστηκε στις σημαντικότερες αιθουσες συναυλιών της Ολλανδίας, κέρδισε Ασημένιο Βραβείο στον Διεθνή Διαγωνισμό Cantemus, ηχογράφησε για την Ολλανδική Ραδιοφωνία -Τηλεόραση, για την Deutsche Grammophon, και είχε την τιμή να διευθύνει στην ορκωμοσία του Βασιλιά της Ολλανδίας, Willem Alexander.

Η Σοφία αποτελεί μέλος κριτικών επιτροπών σε χορωδιακούς διαγωνισμούς και καλείται συχνά να διδάξει σε masterclasses, σεμινάρια & workshops σε Ελλάδα, Τουρκία, Κύπρο, Ιταλία, Αυστρία, Κόσσοβο, Ισραήλ, Σερβία & Ολλανδία. Συνεργάζεται με φορείς

όπως: IFCM, ECA, Feniarco, Accademia Corale Italiana, Choral-space, Πανεπιστήμιο Hacettepe (Τουρκίας), ΥΠ.Π.Κύπρου, ΕΛΣ, Χορωδία της ΕΡΤ, ΚΟΘ, ΣΟΔΘ, ΜΜΘ, Κέντρο Πολιτισμού Περιφ. Κ.Μακεδονίας, Διεθνές Χορωδιακό Φεστιβάλ Πρέβεζας, κ.ά.

Άρθρα και εργασίες της πάνω στη χορωδιακή μουσική δημοσιεύονται σε Ελληνικά και ξένα περιοδικά.

Είναι μαέστρος της Παιδικής -Νεανικής Χορωδίας του Συλλόγου Φίλων Μουσικής Θεσ/νίκης και του Γυναικείου Φωνητικού Συνόλου «Voci Contra Tempo».

Η Σοφία διδάσκει Διεύθυνση Χορωδίας στο Ωδείο "Μελωδία" Καλαμαριάς.

ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ "ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ"

Tonmeister

Σοφία Ταμβακοπούλου

Αντώνης Σουσάμογλου

Υπεύθυνος Έργου Αλέξανδρος Ευκλείδης

Υπεύθυνος Οργάνωσης & Εκτέλεσης Παραγωγής

Άγγελος Μαστραντώνης

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΡΙΑΔΗΣ

ΓΑΛΑΤΕΙΑ

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης

Διεύθυνση Ορχήστρας Βλαδίμηρος Συμεωνίδης

Χορωδία της Όπερας της Φιλιππούπολης

Διδασκαλία χορωδίας Dragomir Yossifov

Παιδική-Νεανική Χορωδία ΣΦΜΘ

Διδασκαλία χορωδίας Σοφία Γιολλάση

Συμμετέχουν

Γαλάτεια Μαίρη-Έλεν Νέζη

Πυγμαλίων Γιάννης Χριστόπουλος

Ρέννος Διονύσης Σούρμπης

Μενάλκας Μάνος Κοκκώνης

Γέρος υπηρέτης

Κωνσταντίνος Κατσάρας

Η ηχογράφηση της Ε.Λ.Σ. υλοποιείται στο πλαίσιο του Εθνικού Σχεδίου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας «Ελλάδα 2.0» με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Ελλάδα 2.0

Με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

photo by George Chrissochoidis

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αποτελεί τον σημαντικότερο και ιστορικότερο φορέα συμφωνικής μουσικής στη Βόρεια Ελλάδα και έναν από τους μείζονες πολιτιστικούς οργανισμούς της χώρας. Ιδρύθηκε το 1959 από τον σπουδαίο συνθέτη και αρχιμουσικό Σόλωνα Μιχαηλίδη και σήμερα το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε 112 μουσικούς.

Με δεδομένο την δημόσιο χαρακτήρα της, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης υπηρετεί την υψηλής ποιότητας μουσική δημιουργία και διασφαλίζει την πρόσβαση των πολιτών σε αυτήν μέσα από μία ποικιλία δράσεων που συμπεριλαμβάνει συμπράξεις με κορυφαίους καλλιτέχνες της Ελλάδας και του κόσμου, στήριξη της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των ταλαντούχων νέων Ελλήνων μουσικών, αλλά και πλήθος εκπαιδευτικών και κοινωνικών προγραμμάτων.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι το συμφωνικό σχήμα της χώρας με τη σημαντικότερη διεθνή διοργανωτική παρουσία, ηχογραφώντας συστηματικά με παγκόσμιας ακτινοβολίας εταιρείες, όπως η EMI, η BIS, η NAXOS και η Deutsche Grammophon. Οι ηχογραφήσεις της έχουν λάβει βραβεία και διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο, καθιστώντας την Κ.Ο.Θ. πρόβειρα του ελληνικού πολιτισμού και της ελληνικής μουσικής δημιουργίας στο εξωτερικό.

Η διεθνής παρουσία της Κ.Ο.Θ. περιλαμβάνει και επιτυχημένες εμφανίσεις σε Βερολίνο, Μόναχο, Πεκίνο, Σόφια, Πράγα, Βαλένθια, Ρώμη, Φλωρεντία, Πιστόια, Μασσαλία, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν, Φιλιππούπολη και Κύπρο, ενώ στον κατάλογο των καλλιτεχνών που έχουν συμπράξει μαζί της συμπεριλαμβάνονται οι L. Pavarotti, P. Domingo, J. Carreras, A. Khatchaturian, M. Rostropovich, V. Ashkenazy, M. Shostakovich, A. Ciccolini, I. Pogorelich, L. Kogan, S. Accardo, G. Shaham, D. Hope, P. Badura-Skoda, N. Gutman, M. Maysky, A. Desplat, M. Nyman, I. Gillan, J. Anderson, M. Alvarez, T. Hampson, P. Gallois, A. Avital, Οδ. Δημητριάδης, Λ. Καβάκος κ.ά.

Σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει την διεύθυνση της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλτά, Κάρλο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ, Γεώργιο Βράνο και Ζωή Τσόκανου. Σημερινός Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. είναι ο Σίμος Παπάνας και βασικός Αρχιμουσικός της ο Leo McFall.

www.tsoo.gr

**ΒΑΣΙΚΟΣ
ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ
Κ.Ο.Θ.**
Leo McFall

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσόμολου
Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης
Tutti
Εύη Δελφινισπούλου
Ακης Αρχοντής
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Εκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάντας
Κωνσταντίνος Παυλάκος
Ευαγγελία Κατζηπέτρου

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου
Κορυφαίοι Β'
Αλέκτας Τζαφέρης
Ντέιβιντ-Αλέξαντερ Μπόγκοραντ
Tutti
Μίμης Τοπισίδης
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Γκορ Σελαμαζίδης
Υγγα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρή
Νίκος Τσαννάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΩΣ

Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Κορυφαίοι Β'
Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλταη
Tutti
Φελίτσα Ποπίκα
Ειρήνη Παράλικα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Δημήτρης Δελφινισπούλου
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Παύλος Μετοξάς
Αθανάσιος Σουρκοκίνας
Ρενατό Δαμονίτσα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'
Απόστολος Χανδράκης
Ντιμίτρι Γκουντιμώβ
Βασίλης Σάιτης
Κορυφαίοι Β'
Αίλα Μανιώλα
Tutti
Δημήτρης Πολυζωΐδης
Γάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Αντοέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς
Μυρτώ Ταλακούδη

ΚΟΝΤΡΑΠΣΑΞ

Κορυφαίοι Α'
Χαράλαμπος Χειμαριός
Ντιμίτρι Ιβάνοφ
Κορυφαίοι Β'
Γάννης Κατζής
Ηρακλής Σουμμελίδης
Tutti
Ελένη Μπουλασική
Ειρήνη Παντελίδου
Μαχάλη Σαμουνητζή
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Κωνσταντίνος Μάνος
Ευθύμιος-Θεοφάνης Τηλιγάδας

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Νικόλας Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας
Κορυφαίοι Β'
Γάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Κατζή
ΟΜΠΟΕ
Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Καπαζίδης
Ρόζα Τερζιάν
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι Β'
Γάννης Τσίγκας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου
Tutti
Πέτρος Μαυρομάτης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Κοσμά Παπαδόπουλος
Κορυφαίοι Β'
Αλέξανδρος Σταυριδής
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης
Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Κοσμά Παπαδόπουλος
Κορυφαίοι Β'
Μαρία Πικιοπούδη
Ρέα Πκιου
Tutti
Μαρίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος
Κορυφαίοι Β'
Παντελής Φειζός
Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρόνιγς
Άγγελος Κοσκινάς
Ανδρίανος Σους

ΤΡΟΜΠΕΤΣ

Κορυφαίοι Α'
Γρηγόρης Νέτσικας
Δημήτρης Γκόγκας
Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Λασκαριδής
Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος
Κωνσταντίνος Γκαουβέρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Φίλιππων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντίνης
Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Κόκορας
Σπύρος Βέργης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β'
Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος
Παναγιώ Καραμούζη
Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α'
Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α'
Μαριλένα Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ.

Ελένη Μπουλασική

Αναπληρωτής Έφορος Κ.Ο.Θ.

Ανδρέας Παπανικολάου

7th ART THESSALONIKI

23_26. 5.2024

INTERNATIONAL EXHIBITION & CONGRESS CENTER TIF HELEXPO

ART THESSALONIKI INTERNATIONAL CONTEMPORARY FAIR